

fieri mala que e secunda opinio qz sic mala nunq̄ fierent. Sed e dicendū q non vult ea fieri. 7 q arguit tertio q mala fieri e bonū. dicendū est. q non e bonū simpliciter sed e bonū inquantū ex malis pnt elici bona. vbi eciam incidentaliter dicit q aliquid e bonū in se 7 facienti 7 ei cui fit. vt pdicare fidelibus ppter deū. Aliquid e bonū in se 7 facienti. vt dare elemosinā pauperi. sed non ppter deū. Aliquid vero in se e malū 7 facienti. sed ex eo accidentalit̄ pueniunt aliqua bona. vt mala que sunt ad pulcritudinē vniuersi. Probat postea mgr̄ opinionē scz q deus n̄ vult mala fieri. qz si deo volente fierent mala. igit̄ fierent deo auctore. 7 p p̄ns deus esset auctor illius q fieret deterior qd non e dicendum. vt pbat auctoritate beati Au. Postea arguit sm quosdā. Om̄e v̄z e a deo. sed mala fieri e verū. q̄ ipsa factio mali e a deo. Et respondit q veritas q̄ e in hoc dicto e a deo. sed ex hoc non sequit̄ q ipsa res dicta. scilicet malū sit a deo. Tertia ppō e. Nullū malū fit qd a deo fieri non pmittit̄. patet qz quicqd̄ fit deus pmittit fieri. Et t̄m in sp̄ali. ¶ Sequit̄ distinctio. rlvij.

Voluntas quippe dei sit sp̄. Ista e distinctio. rlvij. h̄o p̄mi libri. In qua mgr̄ postq̄ egit de q̄busdā que diuine voluntatis effectū vident̄ i pedire. Agit de diuine voluntatis efficaci adimpletōe. Et tria facit. Nam p̄mo oñdit q voluntas dei sp̄ implet̄. Secundo subdit q eciam implet̄ quo ad eos a quibus p̄verse impugnat̄. Tertio p̄cludit quōd deo diuersimode sm eā p̄cipit. Primum facit a principio dist. vsz ibi. Alia ei sunt p̄ ei⁹ p̄ceptōz. Scdm̄ ab ite vsz ibi. Et p̄ dictis liq̄t. Tertium vero ab ite vsqz ad si. dist. Et t̄m de sententia in generali. In spe. sen. m. st. m. c. p. q. p. e. h. f. ij.